

کمپین یک میلیون امضا برنده «جایزه سراسری حقوق زنان» بنیاد فمینیست مجوریتی

سه شنبه ۴ فروردین ۱۳۸۸

بنیاد فمینیست مجوریتی (Feminist Majority Foundation) هر ساله جایزه سراسری حقوق زنان را به تعدادی از فعالان برجسته این حوزه اهدا می کند. کمپین یک میلیون امضا یکی از برندگان این جایزه بین المللی در سال ۲۰۰۹ است. این جایزه به خاطر فعالیت های مبتکرانه کمپین یک میلیون امضا در درخواست به پایان دادن به قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان در ایران به این کمپین تعلق گرفته است.

از برندگان این جایزه در سالهای گذشته می توان به افراد برجسته ای چون شیرین عبادی از ایران، دکتر سیما سمر از افغانستان، یثار محمد از عراق، و ریگوبرتا منچو تام از گواتمالا اشاره کرد. سال گذشته این جایزه معتبر به آقای دکتر سالمن اوررو از کنیا، خانم ماریا لوییزا سانچز فونتنس از مکزیک و خانم دکتر نفیس صدیق از پاکستان تعلق گرفت این جایزه که تنها جنبه معنوی دارد و شامل وجه نقدی نمی باشد، به یادبود فعالیت های حقوق بشری و صلح طلبانه «النور روزولت»، به نام وی نامگذاری شده است.

بنیاد فمینیست مجوریتی یک ان جی او (سازمان غیر دولتی) زنان است که در سال ۱۹۸۷ توسط خانم النور اسمیل، فعال با سابقه حقوق زنان در آمریکا، بنیانگذاری شده و در حال حاضر بزرگ ترین ان جی او تحقیقی-عملی فمینیستی در زمینه برابری جنسیتی، سلامت و حقوق زاد و ولد و خشونت زناشویی در این کشور به شمار می آید. از فعالیت های این ان جی او می توان به تلاش های مستمر در زمینه انتخاب زنان به نمایندگی در کنگره و سمت های دولتی و تلاش برای تصویب قوانینی که از حقوق زنان حمایت می کنند اشاره کرد. از جمله قوانینی که تلاش های این ان جی او برای تصویب آنها متمر ثمر بوده است می توان به این موارد اشاره کرد: قانون پیشگیری از خشونت بر ضد زنان، قانون مرخصی بیماری و خانواده و قانون ممنوعیت خرید اسلحه برای کسانی که مرتکب خشونت خانگی شده اند. این ان جی او همچنین فعالانه برای به تصویب رساندن سیدا (CEDAW - کنوانسیون رفع تبعیض بر علیه زنان) در آمریکا و همچنین برای عضویت آمریکا در دادگاه جنایی بین المللی تلاش می کند.

بنیاد فمینیست مجوریتی یکی از پنج گروه اصلی برگزار کننده تظاهرات بزرگ و تاریخی ۲۵ آوریل ۲۰۰۷ (به نام «راهپیمایی برای جان زنان») بود. در این روز بیش از یک میلیون زن و مرد به حمایت از حقوق زنان و حق انتخاب در زمینه تولید مثل در شهر واشنگتن دی سی، پایتخت آمریکا، راهپیمایی کردند و از برخی سیاست های ضد زن دولت جرج بوش انتقاد نمودند.

فعالان بنیاد فمینیست مجوریتی در گذشته نیز به حمایت از فعالان حقوق زنان در ایران برخاسته اند. برای مثال پس از دستگیری سی و سه تن از فعالین حقوق برابر در مقابل دادگاه انقلاب در تهران، این گروه به برپایی یک راهپیمایی مجازی (اینترنتی) در حمایت از این فعالان دست زد و طی آن افراد زیادی نام خود را برای همراهی با فعالان حقوق زن ایران در این راهپیمایی اینترنتی ثبت کردند.

سایت تغییر برای برابری

بیانیه ۶۰۰ تن از مدافعان حقوق زنان به مناسبت روز جهانی زن

در حالی هشتم مارس، روز جهانی زن را در ایران پاس می داریم، که جامعه ما در سطح ملی و در روابط بین المللی دچار تضاد و بحران های جدی شده است، بحران هایی که یک دهه قبل به این وضوح پیش بینی نمی کردیم. تضادها و قطب بندی ها در کشور ما و نیز در منطقه و در جهان، تنش های بسیاری نیز بر جنبش زنان و مبارزات کسب حقوق برابر تحمیل کرده و جنبش زنان ایران و نیز جنبش بین المللی زنان را در سطوح مختلف دستخوش قطب بندی های شدید کرده است. نبود فضای حرکت و فعالیت های مدنی و جلوگیری از هرگونه اعتراض و انتقاد از سوی کنشگران این جنبش در سطح ملی سبب شده که این تنش ها ابعادی گسترده و عمیق تر به خود بگیرد. چرا که روزه های هوای تازه هر روز بسته تر می شود. بی شک سرکوب و خفقان تاثیر عمیق و دیرپا بر روح مردمان می گذارد که نتیجه بلافصل آن، گسترش خشونت در روابط اجتماعی و سرشکن شدن بخش عمده ای از این فشارها بر زنان و کودکان است. با این همه اما آنچه ما را وا می دارد که امیدمان را از دست ندهیم و همچنان روز جهانی زن را پاس بداریم این واقعیت است که تا وقتی به زنان به خاطر جنس شان تبعیض روا می شود و مورد بی حرمتی و ظلم قرار می گیرند طبعاً «خواهری جهانی» معنا و کارکردی راهگشا و موثر دارد، آنقدر که به رغم تمامی اختلافات عقیدتی، ایدئولوژیک، مذهبی، نژادی و زبانی مان و به رغم آن که تنش های کنونی ملی و بین المللی موجود این اختلاف ها را حتا شدت می بخشند، همچنان روز جهانی زن یکی از روزهای مهمی است که آن را از آن خود کرده ایم و مانند همه خواهران مان در سراسر جهان، سعی می کنیم در این روز، با یکی کردن صداها مان، آن را رساتر سازیم.

از جمله برای تاکید بر این واقعیت که همه ما انسان هایی که در این جامعه زندگی می کنیم، به سهم خود در برابر فجایعی که در هر گوشه جهان اتفاق می افتد مسئولیم، و حتی اگر یک به یک مان از چنین فجایعی به طور مستقیم آسیب نبینیم بی شک جوامع مان از این فجایع تخریب می شود آسیب می بیند و زندگی و آفرینش و حیات از کل جامعه بشری رخت بر می بندد و مرگ و نیستی جایگزین آن می شود. نیاز به گفتن نیست که، ملتی که با تبعیض، نابرابری، خفقان و تهدید مرگ روبرو می شود، بی شک نمی تواند زندگی شرافتمندانه ای را تجربه کند.

مشکلات و گرفتاری های زنان ایرانی به حدی است که بازگفت همه آن ها در یک بیانیه، به راستی غیرممکن است. به خصوص در سال های اخیر که موانع و فشارهای تحقیرآمیز به اوج خود رسیده است: مسئله تاکید بر چندهمسری، بازتولید آمرانه خانواده مردسالار (و اجباری شدن تشکیل خانواده در ادارات دولتی و آموزشی)، تفکیک جنسیتی محتوای آموزش ابتدایی، محدودیت ورود دختران به آموزش عالی، تشدید برخوردهای امنیتی به فعالان و مدافعان حقوق زن، شدت یافتن حذف زنان از بازار کار به بهانه بحران اقتصادی، تشدید مجازات و برخورد به دلیل ناموس و روابط عاطفی، تشدید برخورد به زنان و دختران جوان به دلیل نوع پوشش، زنا - مردانه شدن فضاهای عمومی، بومی سازی جنسیتی در دانشگاه ها، و نظایر این موارد دردآور و ...

اینک، در آستانه هشت مارس، و در حالی که همچنان چهار تن از فعالان جنبش زنان (عالیه اقدام دوست، زینب بایزیدی، روناک صفازاده و شهناز غلامی) به خاطر درخواست حقوق برابر در زندان بسر می برند، صدها زن دیگر که فرزندان، برادران، همسران و دوستان و آشنایانی در محبس دارند، نیز زندانی و در حبس این فجایع اند، ضمن گرمی داشت این روز همبستگی خواهرانه، اعلام می داریم فقط و فقط افزایش تلاش، ایستادگی، حفظ امید، و جستجوی راه های نو جنبش زنان ایران را در مبارزه با برخی مشکلاتی که گریبانگیر جامعه ماست یاری خواهد داد .

آری، اگر فجایع بزرگ است، اما امیدها و رویاهای کوچک یکایک ما اگر متحد شوند می تواند به حرکتی گسترده و عظیم تبدیل شود و علیه این تاریکی ها برود. از این روست که ما در روز جهانی زن، مطمئن هستیم که امیدها و رویاهای مان، مقاومت روزمره مان، ایستادگی و کوشش مان مارا به تداوم مبارزه برحق مان وا می دارد. ما به راه روشن خود برای کسب برابری و آزادی ادامه می دهیم و امید داریم که زندگی بهتر و انسانی تر نیز با تلاش یکایک ما به دست خواهد آمد .

تاریخ: ۱۸ اسفند ۱۳۸۷